

- (c) Uwzględniając szeroką i swobodną koncepcję środków rozwijających dorobek Schengen, którą Rada stosuje w praktyce, mechanizm art. 5 Protokołu Schengen, w interpretacji Rady, musiałyby funkcjonować w sposób naruszający zasadę pewności prawa oraz podstawowe zasady wzmocnionej współpracy.
3. Zjednoczone Królestwo twierdzi tytułem subsydiarnym, że w przypadku, gdyby dokonana przez Radę interpretacja związku między art. 5 i 4 Protokołu Schengen była prawidłowa, pociągałoby to konieczność wąskiej interpretacji pojęcia środków stanowiących rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu art. 5, jako nierozzerwalnie związanych z tym dorobkiem, natomiast sporne rozporządzenie nie jest takim środkiem.

(¹) Dz.U. L 385, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour de cassation (Belgia) z dnia 17 marca 2005 r. w sprawie Levi Strauss & Co przeciwko Casucci Spa

(Sprawa C-145/05)

(2005/C 132/31)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 31 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour de cassation (Belgia) z dnia 17 marca 2005 r. w sprawie Levi Strauss & Co przeciwko Casucci Spa.

Cour de cassation (Belgia) zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy dla określenia zakresu ochrony znaku towarowego uzyskanego zgodnie z prawem w związku z jego mocą odróżniającą, przewidzianego w art. 5 ust. 1 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (¹), sąd powinien uwzględnić sposób postrzegania go przez dany krąg odbiorców w chwili rozpoczęcia używania podobnego znaku towarowego lub oznaczenia, któremu zarzuca się, że narusza on prawo do znaku towarowego?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej, czy sąd może uwzględnić postrzeganie przez dany krąg odbiorców w jakimkolwiek momencie w okresie, który następuje po rozpoczęciu używania znaku lub oznaczenia, któremu zarzuca się naruszenie prawa do znaku? W szczególności, czy może on uwzględnić sposób postrzegania znaku przez dany krąg odbiorców w chwili orzekania?

- 3) Jeżeli, poprzez zastosowanie kryteriów określonych w pkt 1 sąd stwierdza naruszenie prawa do znaku towarowego, czy jest uzasadnione, co do zasady, nakazanie zaprzestania używania oznaczenia stanowiącego naruszenie?
- 4) Czy rozstrzygnięcie byłoby odmienne, jeżeli znak towarowy powoda utracił moc odróżniającą w całości lub w części po rozpoczęciu używania stanowiącego naruszenie, ale jedynie w przypadku, gdy utrata ta wynika w całości lub w części z działania lub zaniedbania uprawnionego z tego znaku?

(¹) Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem Cour d'appel de Paris, wydanym w dniu 23 marca 2005 r., w sprawie Harold Price przeciwko Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques

(Sprawa C-149/05)

(2005/C 132/32)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 4 kwietnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem Cour d'appel de Paris, wydanym w dniu 23 marca 2005 r., w sprawie Harold Price przeciwko Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques.

Cour d'appel de Paris zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. czy dyrektywa Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniająca dyrektywę 89/48/EWG (¹) znajduje zastosowanie do działalności kierującego publiczną sprzedażą ruchomości w drodze licytacji uregulowaną art. L. 321-1 do L.321-3, L.321-8 oraz L. 321-9 code de commerce (francuskiego kodeksu handlowego)?
2. w przypadku udzielenia odpowiedzi pozytywnej czy przyjmujące Państwo Członkowskie może podjąć kroki zmierzające do uchylecia art. 4 ust. 1, lit. b) drugi akapit do 4 ust. 1 lit. b) szósty akapit?

(¹) Dz.U. L 209 z 24.07.1992, str. 25